

PRZEWROCICIEL (1) *sb m*

N sg przewrociciel.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Ten, kto coś niszczy, burzy, też łamie, narusza prawo, nakazy: Eversor civitatis. Eversor iuris humani, Przewroćiciel/ wywroćiciel/ etc. Mącz 488a.

Synonimy cf PRZEWROĆCA.

Cf [PRZEWROĆCA], PRZEWROTNIK

ALKa